

РЕШЕНИЕ

№ 631

гр. София, 05.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 17.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8181** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.220 от Закона за митниците (ЗМ).
Подадена е жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу решение № 32-226640/04.08.2020 г. на директора на ТД „С. морска“, Агенция „Митници“, в частта, с която е увеличена митническата стойност за стоки, на основание чл. 74, пар. 2 от Регламент 952/2013, вр. чл. 140 от Регламент 2015/2447.

В жалбата се излагат аргументи, че се касае за неправилен и незаконосъобразен административен акт, постановен в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми, регламентиращи метода на определяне размера на митническата стойност на внасяните в страната стоки. Излагат се доводи, че административния орган неправилно е тълкувал и приложил разпоредбите на чл.70 – 74 от Регламент (ЕС) No 952/2013г. на ЕП и Съвета за създаване на Митнически кодекс на съюза и чл.127-141 от Регламент за изпълнение No2015/2447 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент No 952/2013г. Жалбоподателят моли да се отмени оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Ж., поддържа жалбата на сочените в нея основания.Претендира присъждане на направените по делото разноски,депозира писмени бележки.

Ответникът – директора на ТД-С. морска в съдебно заседание, чрез процесуалния си

представител юрк. С., излага доводи за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

От фактическа страна.

На 19.01.2018г. дружеството жалбоподател [фирма], [населено място], в качеството си на вносител, декларира на режим „допускане за свободно обращение" 1 стока, 286 колета, фактурна стойност 6468,56 U., при курс за митнически цели - 1,65119лв. за 1 U., държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие на доставка F., K..

Към митническата декларация за допускане за свободно обръщение са приложени: фактура ХОГ70101082/17.11.2017г., Опаковъчен лист, фактури за услуги и коносамент.

Във връзка с извършена повторна проверка на митническа декларация MRN 18BG002002H0010990/19.01.2018г. е установено за декларирано следното: Стока 1. Описана в кл. 31 като: „Одеала от синтетични материали 220x240 см. - 1 022 броя, 150x200см. - 1 120 броя", код по Т. [ЕГН], 7251 кг. нето, условие на доставка F. K., декларирана митническа стойност 5,81 лв./бр. или 1,72 лв./кг.

Справедливата цена на ЕС е в размер на 7,86 лв./кг.

Митническите органи не са разполагали с мостри от стоките и предвид че, декларираната стойност на стока №1 по горесцитираната митническа декларация с по-ниска от съответната справедлива цена, валидна за тях в ЕС, у тях са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност.

С писмо № 32-50151/14.02.2020 г. от дружеството са изискани за нуждите на нов горна проверка съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 допълнителни документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоките по цитираната митническа декларация.

В отговор, с писмо № 32-74084/06.03.2020г. са предоставени следните документи относно митническа декларация с MRN 18BG002002H0010990/19.01.2018г. :S. за извършено заплащане с доставчика/продавача-единствено; копия на търговските и транспортни документи, представени към процесната митническа декларация; справка за калкулация на продажните цени; декларация от управителя на дружеството; скрийншот на текуща реклама на подобни артикули на търговска верига K. - търговски партньор на [фирма] до 2016г.

L. X. BLANKET CO“ Китай от 17.10.2017г. е за сума в размер 6 469.40 1) щатски долара, като е посочена фактура № XG170101082/17.11.2017 г., в която не са описани начин и срокове за плащане.

След приключване на повторната проверка е издадено оспореното в настоящото производство решение № 32-226640/04.08.2020 г. на директора на ТД „С. морска“, Агенция „Митници“, в частта, с която е увеличена митническата стойност за стоки, на основание чл. 74, пар. 2 от Регламент 952/2013, вр. чл. 140 от Регламент 2015/2447.

От правна страна.

Жалбата е подадена от надлежна страна, против индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол в срока по чл.149, ал.1 от АПК. Съгласно чл. 148 от АПК се допуска засегнатото лице да може да обжалва административния акт и

направо пред съд, ако не го е обжалвал по административен ред и срокът затова не е изтекъл. Приложим се явява редът за оспорване по чл. 220 от ЗМ, респ. законът, който урежда обжалването по административен и съдебен ред на този акт, като в случая той е чл. 145 и сл. от АПК. Дадена е възможността обжалването на административния акт да бъде реализирано направо пред съда, при което обжалването пред горестоящия административен акт не се явява абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното производство. В този смисъл- определение № 1073 от 21.01.2011 г. на ВАС по адм. д. № 15037/2010 г., I о. Изложеното мотивира извод за процесуална ДОПУСТИМОСТ.

Разгледана по същество съдът намира жалбата за ОСНОВАТЕЛНА, поради следните причини:

Съобразно разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Решение No 32-226640/04.08.20 г., издадено от Директор на териториална дирекция С. морска е издадено от компетентен орган, съобразно правомощията му по чл.19, ал.1 и ал.7 от ЗМ, при спазване на предвидената в закона писмена форма. В хода на административното производство, приключило с издаване на оспореното решение, съдът установи, че е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, а именно не е спазена процедурата за извършване на последващ контрол на декларирането, установена в чл.84а-чл.84м от ЗМ.

Спорният по делото въпрос е дали митническият орган е обосновал „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 и спазил ли е процедурата по чл. 141 от същия регламент, във връзка с чл. 74, § 2, б. “б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013, за определяне на митническата стойност на стоките по осъществения внос съобразно договорната стойност на сходни стоки.

Стоката, предмет на митническо остойностяване, е поставена под режим "допускане за свободно обращение и крайна употреба" на 19.01.2018 г. при действието на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Митнически кодекс). По силата на чл. 70, § 1 от Митническия кодекс основният метод за определяне на митническата стойност на стоките е въз основа на договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Съгласно чл. 74, § 1 от Митническия кодекс, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно чл. 70, тя се определя чрез последователно прилагане на вторичните методи по чл. 74, § 2 от букви а) до г) от Митническия кодекс.

В чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври

2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности - когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Митническият кодекс, и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Според тълкуването на чл. 181а от Регламент за изпълнение (Е.) № 2454/93 от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) 3254/94 на Комисията, дадено в решението на Съда на ЕС по дело С-291/15, за да определят митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки, като предвидените в членове 30 и 31 от Митническият кодекс (отм.), и по-специално продажната цена на сходни стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължават, след като са поискали предоставянето на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения (т. 35). Съгласно т. 36 от решението, тези обстоятелства подлежат на проверка от националната юрисдикция. Според Съда на ЕС коригирането на договорната митническа стойност е допустимо, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. Съгласно легалната дефиниция на понятието „сходни стоки“, дадено в разпоредбата на чл. 1, § 2, т. 14 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, в рамките на определянето на митническата стойност са стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

Съобразено с правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса в тежест на митническите органи е да обосноват определената стойност на стоките по чл. 141, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. Митническият орган е поставил под съмнение представените доказателства за действително платена цена за внесените стоки. В случая е приложен вторичният метод за определяне на митническа стойност по чл. 74, § 2, б. „б“ от Митническият кодекс, въз основа на договорната стойност на сходни стоки. Прилагането на вторичните методи за определяне на митническата стойност е субсидиарно и изисква да е обоснована неприложимост на основния метод - въз основа на договорната стойност.

В хода на административното производство от [фирма] са представени допълнителни доказателства за декларираната митническа стойност на стоките и е предоставена информация относно доставката на стоката и договорните отношения с изпращача - л. 19-38 от делото. Вместо да ги анализира органът е посочил бланкетно, че същите не съдържат достатъчно информация за да бъде приложен метода на договорната стойност.

Митническият орган не е извършил анализ на условията по доставките и съответно как това се отразява на цената на стоките за продажбата им за износ, на договорените

от дружествата срокове и начин на плащане, на разликата в договорените количества, търговската марка и качеството на стоките.

Предвид изложеното, съдът не установи в оспореното решение да са изложени мотиви как е прието, че се касае за внос на сходни стоки по тези два случая - не е извършен анализ на характеристиките и съставните материали на стоките, нито е изследвано дали те могат да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение. Освен това, в оспореното решение, не са посочени митническите декларации, от които е направено сравнението. Не са посочени, конкретни факти и не е доказано действително да е налице сходство по смисъла на чл.1, §2, т.14 от Регламента за изпълнение между предлаганите в интернет стоки и стоките предмет на процесния внос.

Поради това настоящия съдебен състав намира, че от страна на митническия орган, върху когото е доказателствената тежест в процеса, не е доказано наличието на основателни съмнения, че декларираната митническа стойност на стоките представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Митническия кодекс. След като не е изпълнил едно свое процесуално задължение по чл.154 ГПК, вр. С чл.144 АПК, спрямо ответника в производството, следва да се приложи своеобразната процесуална санкция на чл.154 ГПК, като съдът приеме, че не са налице фактите, за които са изложени твърдения в оспореното решение, но не са събрани доказателства, респективно наличните такива не установяват, да са били налице предпоставките, установени в чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 за определяне на митническата стойност на внесените стоки по вторичния метод, установен в чл. 74, § 2, б. „б“ от Митническия кодекс на база договорната стойност на сходни стоки - В този см. РЕШЕНИЕ № 15920 от 22.12.2020г. По адм.д. № 7765/20г. По описа на ВАС.

Относно разноските.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане, на основание чл.143, ал.1 от АПК, следва да се присъдят на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 50 лв. платена държавна такса за образуване на производството 600 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство. Възражението за прекомерност е неоснователно, тъй като посочената сума е отговаряща на действителната фактическа и правна сложност на делото и извършените от процесуалния представител на оспорващия процесуални действия в хода на делото.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] - решение № 32-226640/04.08.2020 г. на директора на ТД „С. морска“, Агенция „Митници“, в частта, с която е увеличена митническата стойност за стоки, на основание чл. 74, пар. 2 от Регламент 952/2013, вр. чл. 140 от Регламент 2015/2447.

ОСЪЖДА ТД „С. морска“, Агенция „Митници“ да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] съдебно-деловодни разноси в размер на 650 лв.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: